

have i at bringe en minister i uføre, eller hvad der nu ellers kan være af politiske interesser.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at Det Radikale Venstre meget, meget gerne ville være i det Kontroludvalg. Det kan jeg forsikre hr. Keld Albrechtsen om. Det kan man arbejde hen imod på to måder. Enten ved at lave reglerne om eller også ved at prøve at få fremgang ved valget, så man bliver så stor, at man kan komme med i Kontroludvalget. Vi arbejder på det sidste.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Jeg har ikke meget at føje til debatten her, men jeg vil godt indledningsvis sige tak til forsvarsministeren for den besvarelse af forespørgslen, han gav på regeringens vegne. Vi deler det svar, som ministeren gav, helt og fuldt fra Kristeligt Folkepartis side, og derfor skal jeg ikke føje noget til.

Men jeg vil godt fremhæve et enkelt aspekt i det, som forsvarsministeren var inde på, og som jeg synes er væsentligt, når man taler om, hvordan civile kan beskytte sig i forhold til aflytning, nemlig spørgsmålet om kryptering. Der understregede forsvarsministeren, det var vist endda på IT- og forskningsministerens vegne, regeringens politik på det område, og det er, at den skal baseres på fri anvendelse og import af kryptering. Det er et vigtigt element, og det synes jeg sådan set – når man skal se ud over de gætterier, der kan være i forhold til, om man kan bekræfte eller afkræfte eksistensen af et Echelon-aflytningssystem eller ej – står tilbage som et vigtigt element i forhold til at give den enkelte borger mulighed for at beskytte sig mod aflytning, ikke blot i forhold til fremmede magter, men i det hele taget, når det gælder anvendelse af elektronisk kommunikation.

Så vil jeg sige i forhold til de to forslag til vedtagelse, der er fremsat af henholdsvis SF og Enhedslisten, at det følger af det, jeg har sagt, og den tilslutning til regeringens redegørelse, som er fremkommet her i dag, at vi ikke fra Kristeligt Folkepartis side finder, at det er nødvendigt hverken at støtte den ene eller den anden vedtagelse på baggrund af debatten her i dag.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg skal meget kort knytte et par ekstra kommentarer til den debat, der har været her i Folketingssalen, og jeg skal indlede med at sige, at fru

Pernille Blach Hansen jo på fremragende vis gjorde det klart i de svar, hun gav på en række spørgsmål, der blev stillet af andre folketingsmedlemmer, hvorledes reglerne er for Forsvarets Efterretningstjenestes indhentning af oplysninger i udlandet med henblik på at sikre det danske samfund bedst muligt.

Den opgave løses med fuldstændig sikkerhed for, at der ikke foretages nogen indhentning, der omfatter danske statsborgere eller personer bosiddende i landet. Så der er fuldstændig klare regler her, som jeg naturligvis er garant for overholdes, og jeg mener, at den parlamentariske kontrol er kontrol med regeringen. Det er ministrene, der er ansvarlige for efterretningstjenestene, og jeg er naturligvis ansvarlig for, at Forsvarets Efterretningstjenestes indhentning af oplysninger foregår efter reglerne, hvilket vil sige, at Forsvarets Efterretningstjeneste indhenter oplysninger i udlandet af betydning for landets sikkerhed.

Jeg vil gerne sige, at problemet med de forslag til vedtagelse, der er fremsat, jo netop er, at de på forskellig vis, først og fremmest Enhedslistens forslag, men også SF's, vil gøre det fuldstændig umuligt for en dansk efterretningstjeneste at løse sine opgaver. Og de opgaver, vi løser, er altså væsentlige opgaver. Hr. Helge Adam Møller var inde på nogle af de pligter, regeringen har, nemlig at beskytte landets borgere mod grupper, grupperinger, personer eller andre lande, der vil misbruge eller true det danske samfund.

Men det hører også med til historien, at den danske efterretningstjeneste naturligvis også arbejder med henblik på at sikre de fornødne informationer til de opgaver, vi løser i udlandet, og jeg kan betro Folketinget, at vi ikke kunne løse vores opgaver tilfredsstillende efterretningsmæssigt set hverken på Balkan eller i Afrika, hvis ikke vi havde et meget tæt samarbejde med en række lande om indhentning af de fornødne oplysninger.

Disse efterretninger skal indhentes i et tæt samarbejde med andre landes efterretningstjenester, og det forudsætter det simple, at der er tale om fortrolige aftaler. Det forudsætter gensidig tillid og fuldstændig fuld fortrolighed.

Derfor kan vi ikke offentliggøre præcist, hvilke nationer og tjenester vi samarbejder med, og vi kan heller ikke redegøre for det konkrete indhold af et sådant samarbejde. Det turde være enkelt og forståeligt, at det er betingelserne for samarbejde med efterretningstjenester, og det er